

[Finansministeren.]

tekniske skoler, landbrugsskoler, højskoler og lignende, f. eks. idræthøjskoler.

Jeg vil naturligvis ikke afvise, at man på et eller andet tidspunkt kan tage spørgsmål vedrørende en eventuel revision af loven op, hvor dette viser sig ønskeligt eller påkrævet, men det må dog erindres, at der ikke med hensyn til det heromhandlede spørgsmål under den ret langvarige behandling i folketingsudvalget fra nogen side er stillet forslag om en sådan udvidelse af refusionsordningen.

Af *Sigsgaard* til undervisningsministeren (5. september 1967):

„På tænker ministeren initiativer med henblik på forbedrede legepladsforhold ved folkeskolerne?“

Mens skolebygningernes indretning nogenlunde er fulgt med tiden, er legepladserne stadig gølge asfalttækkener, der ikke byder børnene muligheder for positiv aktivitet.

For meget små penge — i forhold til den totale byggeudgift for en ny skole — kan legepladsen deles op i afdelinger for store og små, for aktiv leg og for spadseren og samtale o. s. v. Egentlige bygge- eller skrammellegepladser kan også udmærket tænkes etableret ved skoler. Det vil så være naturligt, at skolens legeplads er tilgængelig hele dagen, hvorved det store behov for offentlige legepladser i øvrigt vil afhjælpes en del.

I en kronik i *Aktuelt* 1. september d. å. peger lærerne Søren Hansen og Bo Dan Andersen på, at også eksisterende skolegårde kan forbedres væsentligt. De nævner bl. a. følgende elementer: sandkasser, klatretræer, legehuse, grønne kroge, vandbassiner, bure med dyr, frugtbutik. Kun enkelte steder er sådanne ideer praktiseret, hvorfor særlige initiativer er påkrævede.

Man kunne tænke sig en forsøgsvis indretning af legepladserne, dels ved nogle bestående skoler, dels ved skoler under opførelse, efter de nævnte retningslinjer.

Man kunne videre forestille sig samtidige forsøg på de samme skoler, gående ud på at smidiggøre rammerne omkring skolearbejdet f. eks. gennem spredning af frikvartererne, så ikke alle klasser på én gang trænges på legepladsen, og gennem indførelse af færre og væsentligt længere frikvarterer, evt. kom-

bineret med varierende lektionslængder efter stoffets art.

En arkitektkonkurrence — udskrevet af ministeriet — om den bedste udformning af tidssvarende skolelegepladser kunne også være en vej at gå.

Ministeren har udtalt sig meget positivt om en fornyelse på dette område. Det er derfor ikke uden en vis forventning, jeg ser frem til besvarelsen af det hermed stillede spørgsmål.

Undervisningsminister *K. B. Andersens* svar (11. september 1967):

Hr. *Sigsgaard* har med henvisning til en artikel i dagbladet *Aktuelt* spurgt mig, om jeg tænker på at gøre noget for at forbedre legeforholdene ved folkeskolerne, og hr. *Sigsgaard* anfører, at jeg tidligere har udtrykt mig positivt om fornyelser på dette særlige område.

Jeg går ud fra, at den udtalelse, hr. *Sigsgaard* tænker på, var følgende bemærkning til *Aktuelt* den 1. september i år:

„Skolegårdens udformning hører med i spørgsmålet om klimaet på arbejdspladsen. Det er næppe forkert at sige, at der ikke er anvendt tilsvarende opfindsomhed på skolegårde som på skolebygninger i de senere år. De har stort set været uden for udviklingen, og jeg tror, det er rigtigt, at vi begynder at interessere os mere for skolegårdene.“

Som det fremgår af det, jeg her har sagt, er jeg enig med hr. *Sigsgaard* i, at spørgsmålet om ordningen af en skolebygnings omgivelser og herunder naturligvis særligt legepladsens udformning har stor betydning for hele skolens miljø. Vi kan nok også blive enige om, at tiden er løbet fra „skolegården“ i gammeldags forstand. På den anden side kommer vi ikke uden om, at legepladsen ikke alene skal kunne skabe en passende modvægt mod det mere stillesiddende arbejde i timerne. Det skal også være sådan, at de mindre elever med tryghed kan opholde sig på legepladsen, og at de, der ønsker fred og ro og ikke andet, kan få det.

Vi har i undervisningsministeriet bestemmelser for indretning af legepladser med fastlæggelse af de mindstefordringer, som må stilles. Men hertil knytter sig — som noget afgørende — forskellige vejledninger, der afspejler udviklingen og giver impulser til de skolemyndigheder og arkitekter, som